

tikken, forskningens organisatoriske struktur og samordning af de nationale forskningsprogrammer. I almindelighed gælder, at man tager sigte på såvel grundforskning som anvendt forskning og ikke på forhånd udelukker samarbejde på noget område. Aftalens besluttende organer med Ministerrådet i spidsen afgør, hvilke forskningsområder der skal inddrages i samarbejdet. Bestemmelsen skulle kunne give grundlag for en fælles planlægning af fælles udnyttelse af forskningsressourcer.

Artikel 5 omhandler anden kulturel virksomhed. Med dette udtryk sigtes til alle de områder ud over undervisning og forskning, som i de nordiske lande opfattes som genstand for en kulturpolitisk indsats. Det følger heraf, at samarbejdsområdet er fleksibelt, kan undergå forandringer alt efter som opfattelsen af begrebet kulturpolitik ændrer sig. Der skulle således være åbnet mulighed for et meget bredt samarbejdsfelt. Samarbejdets indhold er bestemt som målene for den almene kulturpolitik, dens indhold og metoder, samt kulturlivets institutionelle, organisatoriske og finansielle forhold. Blandt de konkrete samarbejdsopgaver kan som eksempler fremdrages kunstneriske og andre kulturelle udvekslinger, formidlingsvirksomheden inden for biblioteker, museer og fremme af kunstneres og kulturarbejders muligheder for virksomhed i de andre lande.

Foruden samordning mellem national virksomhed tager bestemmelsen således sigte på at fremme enhver form for kulturel udveksling mellem landene. Formålet hermed er bl. a. i en tid, hvor man i hvert af landene arbejder med kulturformidlingsproblemerne, at øge og differentiere den enkeltes valgmuligheder ved at samarbejde om og samordne det kulturelle udbud. Samarbejde om radio og fjernsyn må forventes at blive et hovedemne ved aftalens gennemførelse.

Artikel 6 fastslår, at parterne skal arbejde for fælles opræden i international sammenhæng. Dette ses som en naturlig forlængelse af det nordiske samarbejde og har to hovedformål, dels at præsentere Norden som en kulturel enhed over for udlandet, dels at opnå øget vægt for sine synspunkter inden for internationale organisationer.

Artikel 7 bestemmer, at samarbejdet skal omfatte informations- og dokumentationsvirksomhed inden for aftalens sagsområder. Man har herved også tænkt på mulighederne for gennem de dertil egnede media at øge informationen over for hvert lands befolkning om forholdene i de nordiske lande.

Samarbejdsorganer og samarbejdsformer (art. 8-14).

Aftalen forudsætter gennemførelse af samarbejds-overenskomsten af 23. marts 1962 mellem Danmark,

Finland, Island, Norge og Sverige som ændret ved overenskomsten af 13. februar 1971. Herom henvises til det af ministeren for nordiske anliggender fremsatte forslag til lov om nordisk samarbejde (lovforslag nr. 142). Det fastslås i art. 8, at samarbejdet finder sted under medvirken af Nordisk Råd.

Nordisk Ministerråd træffer ifølge art. 9 de beslutninger, der er nødvendige for at virkeliggøre aftalens formål. Man forudsætter i lighed med Nordisk Organisationskomité, at fagministrene deltager i ministerrådets arbejde. Ved aftalen oprettes en embedsmandskomité og et sekretariat for nordisk kulturelt samarbejde (art. 10). Det forudsættes, at samarbejdet vil foregå under medvirken af et antal komiteer og arbejdsgrupper med opgaver af rådgivende, initiativtagende eller udredende karakter. Disse sidste organer skal sikre kontakten til det praktiske arbejde inden for aftalens områder og skal her afløse Nordisk Kulturkommission.

Embedsmandskomiteen får som hovedopgave at forberede Ministerrådets sagsbehandling og at udføre rådets beslutninger (art. 11). Sekretariatet for nordisk kulturelt samarbejde (art. 12) skal bistå Ministerrådet og embedsmandskomiteen. Det får til opgave at følge udviklingen i Norden inden for hele aftaleområdet og vil på basis heraf kunne fremlægge forslag til Ministerrådet eller embedsmandskomiteen. Sekretariatet får således en central plads som initiativtagende, udøvende og koordinerende organ. Der er ikke i aftalen taget stilling til sekretariatets placering eller bemanding. Resultatet af sekretariatets arbejde vil for en del komme an på det samarbejds- og kontaktnet, som de enkelte lande kan stille til rådighed, ligesom disse landes udbytte af samarbejdet bl. a. vil bero på det organisatoriske apparat i det egne land. Artikel 13 fastslår aftalparternes pligt til nationalt at sørge for en effektiv organisering af arbejdet med samarbejdsspørgsmålene.

I artikel 14 konstateres det som en følge af det tætte samarbejde, som aftalen tager sigte på, at parterne bør samråde, inden de træffer beslutninger af væsentlig betydning inden for aftalens områder. Et sådant samråd bør finde sted så tidligt som muligt og er tænkt at skulle blive en del af den administrative rutine, når det gælder forberedelsen af lovgivning og andre vigtige foranstaltninger. Bestemmelsen indebærer ikke noget indgreb i landenes ret til frit at træffe beslutninger i nationale spørgsmål.

Samarbejdets finansiering (art. 15-19).

Aftalen forudsætter, at der opstilles et fælles nordisk virksomhedsbudget for hvert kalenderår om-